

[Finansministeren.]

Millioner, der er tilfaldet de Skatteydere, som har over 100 000 Kr. i Formue, og man kommer da, naar man undersøger det erhvervsmæssigt, til ganske interessante Resultater. Det viser sig, at den lille Gruppe Godsejere alene har faaet 2 Millioner. Den store Gaardmandsgruppe har ogsaa faaet Del i Skattenedsættelsen, men kun med et meget ringe Beløb, idet samtlige danske Gaardmænd kun har faaet en Nedsættelse paa 393 000 Kr. Hvis man vil forsøge at fordele det paa Antallet af Gaardmænd, vil man se, at det praktisk talt betyder, at Gaardmændene ikke har faaet nogen Fordel deraf. Og er det gaaet saadan med Gaardmændene, er der naturligvis ingen Tvivl om, at det er endnu fattigere med Husmændene. Gennem den optagne Statistik kan man konstatere, at de danske Husmænd har faaet 2 800 Kr. af de 7 Millioner. Jeg ved ikke, om man mener, det er i Stand til at paavirke Erhvervslivet for Husmændene, at de har faaet op imod 3 000 Kr.? Hvis man har haft til Hensigt at tage Sigte paa disse Befolkningslag, er Hensigten i alt Fald blevet ganske forflygtiget, idet den store Del af Landbrugere, der beskæftiger sig med de smaa Brug, har faaet Lov til at se Røgen, der stiger op fra Herregaardene, som faar det store Tilskud, og ikke mere. Det er maaske specielt, men jeg vil dog henlede de ærede Repræsentanter for Fiskerierhvervets Opmærksomhed paa, at ogsaa Fiskeriet har faaet sin Del af de 7 Millioner, men ganske vist kun 653 Kr. Dette Erhverv har derfor ikke faaet nogen synderlig stor Lettelse gennem Skattenedsættelsen. De Tal, jeg her har nævnt, viser klart, at det ikke er de store, almindelige Grupper indenfor Landbrug og Fiskeri, der har faaet nogen Lettelse.

Hvis man derimod tager en anden Klasse, maaske noget tilfældigt, kan man tage Lægerne. De faar dog 72 000 Kr. Sagførerne faar 63 000 Kr.; det er vel ikke ret mange Sagførere, der har faaet det, men der er dog nogle. Men saa kommer vi til en Klasse, der har faaet en særlig stor Del af Nedsættelsen; det er Rentenyderne, som lever af deres Penge, men ikke deltager i Produktionslivet paa anden Maade end ved at eje Aktier og Obligationer. De faar alene over 2 Mill. Kr. Jeg tror, at disse Tal er tilstrækkelige til at vise, hvorledes denne Lov virker paa en ganske ensidig Maade til Begunstigelse af nogle faa store Formueejere og særlig til Begunstigelse af Rentenyderne og Godsejerne. En saadan Lovgivning er efter min Mening ganske meningsløs.

Den svarer heller ikke til de Principper, vi i Danmark plejer at anlægge ved vor Skatte-lovgivning. Derfor maa man stræbe efter at komme bort fra den. Det gaar dette Lovforslag ogsaa ud paa, saaledes at de tidligere Regler angaaende Formueskatten igen træder i Kraft. Og jeg vil tilføje, at de Regler, der saa træder i Kraft, er jo ikke hentet et eller andet revolutionært Sted fra, det er kun de Regler, der blev vedtaget under Venstres Ministerium i 1922. Man skulde derfor ikke mene, disse Regler var af en saadan Art, at man fra Venstres Side ikke mente, de kunde opretholdes. Hvis det var saadan, at der en Gang ved en eller anden Tilfældighed var fremkommet fuldkommen revolutionære Linier i vor Skatte-lovgivning, som man nu havde benyttet Lejligheden til at komme bort fra, ja, saa kunde man dog derigennem finde et vist formelt Forsvar for, at man gjorde det — ikke for, at man gjorde det paa den Maade, det her er gjort, men for, at man søgte at komme bort fra saadanne revolutionære Linier i Skatte-lovgivningen. Nu kan man sige mange gode Ting om tidligere Finansminister N. Neergaard, men at han er revolutionær, kan man dog ikke rose ham for, og heller ikke kan hans Skatte-lovgivning siges at være revolutionær. Det, der vil ske, hvis dette Lovforslag vedtages, er altsaa, at vi vender tilbage til de Regler, som gjaldt efter Loven af 1922, som blev foreslaaet af forhenværende Finansminister N. Neergaard og vedtaget af begge Rigsdagens Ting.

I det Lovforslag, der her foreligger, er der en Paragraf, som bestemmer, at den Merindtægt, som Lovforslaget, hvis det vedtages, giver Staten, ikke skal forblive i Statskassen, men skal anvendes som ekstraordinært Tilskud til Kommunerne efter nærmere paa Finansloven fastsatte Regler. Denne Bestemmelse er sat ind ifølge et Tilsagn, som jeg i sin Tid afgav i Folketinget, idet jeg mener, det vilde være i høj Grad ønskeligt, om der kunde fremkomme saa betydelige Midler som muligt til Hjælp for Kommunerne i det kommende Aar, maaske i flere kommende Aar. Det vil paa Grund af den økonomiske Udvikling, vi er inde i, neppe være let at gennemføre Kommunerens Økonomi, da Staten eller Rigsdagen ikke synes at ville overtage synderlige Dele af de Byrder, som paalægges Kommunerne paa Grund af de vanskelige økonomiske Forhold. Man har for nylig i dette høje Ting debatteret Spørgsmaalet om en ekstraordinær Hjælp til de arbejdsløse. Jeg ved ikke, om der kommer et Resultat ud af dette Lovfor-